

СПИСАНИЕ „СЛАВЯНСКИ ДИАЛОЗИ“ – МЛАД ЮБИЛЯР

През изминалите двайсет години с автономията на университетите и либерализирането на издателската дейност в градината на демокрацията избуяха много цветя... и някои плевели. Все пак красивите цветове на духа са много повече. Едно от най-уханните сред тях за мен е списание „Славянски диалози“. Започнало да излиза като орган на пловдивската славистика, то постепенно набра скорост, разнообрази рубриките си, привлече като сътрудници много слависти от цяла България и от чужбина и днес излиза неговият юбилеен (десети) брой. Сбъдната е една откоleshна мечта на нашия учител професор Светомир Иванчев – в България да се издава славистично списание (идея, за осъществяването на която той положи големи усилия, но която така и не успя да реализира). Както обаче често се случва, добрият учител оставя след себе си не само своите значими трудове, но и талантливи ученици, които продължават делото му и работят за реализацията на неговите проекти.

Тук е мястото да кажем няколко думи за духа на общност, характерен за семейството на славистите и в частност – на бохемистите. В този дух доминират свободомислието, хуморът, толерантността и радостта от успехите на другите – все характеристики, които не са от най-често срещаните в други професионални кръгове в България. Това е платформа, към която насочваме и нашите *питомци* (дума, особено скъпа за слуха на всеки български бохемист!). Впрочем амбицията за приобщаване на студентите към публикациите в списанието е залог за неговата жизненост и постоянно подмладяване.

В публикуваните десет броя на „Славянски диалози“ са поместени много и разнообразни текстове, голям брой научни изследвания и рецензии и преводи на художествена литература от всички славянски езици. Полезна и интересна е също информативната част на списанието. Така се компенсира оскъдната ни осведоменост за чешкия (и славянския) културен, литературен и научен живот, както и почти пълното отсъствие на заглавия от славянски автори в продукцията на българските издателства през последните години.

Ако се върнем към духа на списание „Славянски диалози“, би трябвало да си дадем сметка, че той в немалка степен е повлиян и от нашата специалност. Винаги съм смятал, че професионалното занимаване с една чужда култура, с нейния език, литература и история неизбежно слага отпечатък върху поведението и мисленето на всекиго. И колкото по-задълбочени и продължителни са тези занимания, толкова по-отчетливо изразено е това влияние. Затова любовта и привързаността към чешката (и славянската)

култура обогатява всеки бохемист (славист); те оплождат положително и нашите взаимоотношения. Затова и списание „Славянски диалози“ като трибуна на човешка, професионална и социална солидарност допринася, ще допринася и занаяпред за консолидирането на бохемистичната общност като интегрална част от съсловието на славистите.

Какво да пожелаем на списание „Славянски диалози“? Да поднася повече актуална информация за славистичните конгреси, конференции и симпозиуми, повече и по-разнообразни рецензии и реферати за лавината от славистични публикации в целия славянски (и неславянски) свят, по-активно участие на младите колеги и студентите. Така списанието ще поддържа жива традицията на уважение към постиженията на родната славистика, към всички наши достойни учители и предшественици, ще съхранява нашата културна памет, ще осмисля и одухотворява подготовката на по-младите ни колеги като бъдещи пълноценни бохемисти и слависти, които утре ще поемат по нашите стъпки.

Янко Бъчваров